

Mijn vlakke land

Jacques Brel

Wanneer de Noordzee koppig breekt aan hoge duinen
en witte vlokken schuim uiteenslaan op de kruinen,
wanneer de norske vloed beukt aan het zwart basalt
en over dijk en duin de grijze nevel valt
wanneer bij eb het strand woest is als een woestijn
en natte westenwinden gieren van venijn,
dan vecht mijn land...Mijn vlakke land...

Wanneer de regen daalt op straten, pleinen, perken,
op dak en torenspits van hemelhoge kerken,
die in dit vlakke land de enige bergen zijn,
wanneer onder de wolken mensen dwergen zijn,
wanneer de dagen gaan in domme regelmaat
en bolle oostenwind het land nog vlakker slaat,
dan wacht mijn land...Mijn vlakke land...

Wanneer de lage lucht vlak over het water scheert,
wanneer de lage lucht ons nederigheid leert,
wanneer de lage lucht er grijs als leisteen is,
wanneer de lage lucht er vaal als keileem is,
wanneer de noordewind de vlakke vierendeelt,
wanneer de noordewind er onze adem steelt,
dan kraakt mijn land...Mijn vlakke land...

Wanneer de Schelde blinkt in zuidelijke zon
en elke Vlaamse vrouw flaneert in zonjapon
wanneer de eerste spin z'n lente-webben weeft
of dampende het veld in juli zonlicht heeft,
wanneer de zuidenwind er schatert door het graan
wanneer de zuidenwind er jubelt langs de baan,
dan juicht mijn land...Mijn vlakke land...